

విషయ సూచిక

ఆర్ట్స్ డిగ్రీ 1944 జిఐ సంవత్సర చందా రు 3-0-0 బె జి వా డ	శ్రీనియలెల కనీనికా నిదానము సైకోసతీ పాండు, ఆటలమ్మ, మనూచికము మొదలగు అంబువ్యాసులు	... 237 ... 240 ... 247 ... 248
---	--	--

ప్రకృతి

సహజవైద్య సచిత్రి మాసపత్రిక
సంక్షేపము 20 జెజవాడ, అక్టోబరు 1914. సంచిక 10

పణయలీ

అంశీరసుడు

కలహకారణములు

3 ఆతిచారము కలహచీజములలో ప్రధానమైనదిగా చెప్పవచ్చును. భార్యాభర్తల యిద్దరిచేతనూ “భర్తృహ, ఆశ్వేన, కామేన, నాతివరామి, నాతిచిరస్య” అని ఐదుమూలగా వివరించుట ఆదివైపున “వర్త్యాభిరామ విషయములలో నేను మిమ్ము ఆతికమించెను, రిపు ఆతికమించెను,” అని అర్థము. ఈ సంగతి భార్యాభర్తల ద్విధర్మా ఒప్పుటలగును. అప్పుడు సంస్కృతభాష రాక ఆ గండరగోళంలో తెలియక భార్యాభిర్తల అన్నా అనివోయినా, సంస్కారమునా సంస్కారమునా, వారి విషయాలు తెలియజేయి, అందుకల నేనినీ కలు బాగు నుపయోగముగా కలహమునందును శ్రీనిగారి పురస్కారమునా వ్యవహరించుటయొడల సంసార సౌఖ్యానికి, అందుకే, అందుకే భర్తృహ, నాతివరామి కలహమున సంస్కృతి లోకవిదితమై, అయి లోకవిదితమైనా కొన్ని మిగిలినవియు ఉన్నవి భార్యాభర్తల సంస్కారము, అనాదానమునందు భర్తృహభిరామిగా బిధ్య అతనిని క్షమించుట. చాకచక్యము కలహ ద్వేషయొడల తన భార్యకు తనయందుండే అనురాగము యొక్కర చేసుకొనుటకు నూదా భక్తిచారాన్ని మోతాదుగా నాడుట నూడి కర్మ ఫలము సంప్రయోగమునందు బిభర్షణ అనంతమున బొందిన శ్రీ తన భర్తృహ తనకు కడలికెట్టి స్వభావమునందీనా నూదా అతనిని క్షమించుచునే యావదేమనూ క్షమించి, శ్రీ అను నూడమనము అక్కడక్కడ మానుచుండును. భర్తృహ తనకు అట్టి సుఖసంకలముల సంతోక సంతోకస్వభావము బాధలనున్న ఒక శ్రీ నాతివరామి మూలకవి “లేడివాడకు చెప్పినాకా నా నానా నా బిడ్డ కలహమున నాకు తెలియదు, నాకు బాధ ఎక్కువైపువట్టిన నా భర్తృహన ఎక్కడలేని కోపము వచ్చును. కొంచెంబాధ తగ్గటంతోనే అయిన మీద క్షేమ పురుకుండి, మొదట మొదట నేను అయిన సమక్షంలోనే విరాళించి మూల్యాదేవాన్ని తన కష్టము తెలిపినానీ అయిన పశ్చాత్తాపపడేవాడు.

అనేక సందర్భాలలో నేను బాధపడుతుంటే, తనే కన్నీరు కారుచూ, తన్ను తాను కపించుననే నాకు, నా బాధలను నేను కన్నీరు కార్చినపుడల్లా అయినకు మును డేవో నన్ను కలగునూ ఉండేది. మొదట ద్విభువలన యుండియు నూడ అపునవేరాని. ఎందుకు క్షమించానో నేను చెప్పలేను. నా బాధకు నాకన్న కారణమునవేరాని. అయిన కారణము గాను అనే నిశ్చయమును సాధించేవాడు, మనస్సులో నూడ అయినకు కీడు కోలేరానిని గాను నేను బాధ పడుతున్నా అయినకు మేలు కలుగవలెనే వాంఛనే సాధించేరాని, ఈసంగతి నితరర దేవతలను చెప్పలేదు. నా నెడను సంగతి అర్థంచేయనే మనవి దోలేవాకా ముందుం రామిచ్చాడు. ఇప్పుడు మీకు చెప్పి నుండే “మిగిలినవాడు” అన్నది. “నేను చెప్పలేనని దేవతావర్తనా ఈ సంగతి చెప్పలేదు. అని అడిగాను నుండుగా ఉన్న శ్రీలకు నా బాధలను చరిత్ర వివరించి ఉండను అని గానండా ఒక శ్రీనిగారి నాటి శ్రీ తన భర్తృహన గానం అవనూ నాన్ని చెప్పటానికి సుతరామూ యిద్దరమన. బికి వ్యాపారంలో నష్టపడినవాడు. తన అవమానాన్ని తన కష్టము లోకునూ చెప్పటానిగా నాటి చుగళులలో చెప్పటానిగా అదిగో కలహ చెప్పుచుండుచుంటే ని నా అవమానం - ఉండే ఒక భక్తిచారము. ని నా నానా బాధలను శ్రీ, అను, నానా బాధలను చెప్పటానిగా. అయితే అవమానం అందుకు భర్తృహ భక్తిచారము నూడ చేస్తున్నాడు అని అయింకా భరించలేను. అయితే అప్పుడునూడా భిక్షువు వచ్చింది. ఎందుకే అవివరమునకు భిక్షుతో తనకు బాధలను ఉండే ఏదో ఒక అవమానమున నానా సంతోకమునూ ఉంటుంది. ఈ వాటి నాటికలమున ఉండే ఏదో ఒక అయింకా అయింకా యిచ్చున సంతార విశ్వేషావక మూలకపురుషుడు.

తనకు సర్వభాగ్యము యిచ్చుకొండే భార్య కష్ట చాలించేనీ సంగతి తన చెవినిడినానూడా పురుషుడు

ఆమెను తమిలములును తాళలేదు. వ్యభిచారం చేయని స్త్రీకంటే వ్యభిచారంచేసే స్త్రీ తన భర్త సౌఖ్యాన్ని మరింత ఎక్కువగా కలిపెట్టియుంటుంటున్నా కదూ. ఈ సౌఖ్యాలను వ్యభిచారం అతడు భార్యను వదలి పెట్టినా గూడ లేదు. అందుకనే ఆమె అంత ఎక్కువ విషయాన్ని చూపిస్తుందిగాదామో. ఇందువల్లనే ఒక సారి లేచిపోయిన భార్యతో సంసారాన్ని సాగించు వనే పునఃపలుకాను.

ఇంకొకరుండా ఒక స్త్రీ వ్యభిచారం చేసినంత మాత్రాన ఆమె చేసున్న భర్తమీద ప్రేమను సాం కంగా చంపుతందని అర్థంగాను వ్యభిచారం చేసే పురుషుడుగూడ తాను చేసున్న భర్తమీద ఉండే ప్రేమను చంపుకోలేదు. ఇంకొకరుండా యిట్లా ఉండేవాడూడ ఒకసారి దంపతులుగా నేర్పడిన స్త్రీపురుషుల ఆశోక్త్యం ప్రేమను పెంచువని ఆనందా చరించే పోవుటలోనే బాంప త్వముయొక్క సౌఖ్యం కాశ్యంతంగా నిలిచి ఉంటుం దని చెప్పేవారు మిక్కిలి సత్యమైనది. యే మంటే ఒకసారి వ్యభిచరించ మొదలిడిన స్త్రీగాని, పురుషుడుగానీ, ఆ ఒక్కరితోనే అగౌరవం అనే మాట నెక్కువ లేదు. వ్యభిచరించగూడదు అనే శిలుమయొక్క బంధము సడలిపోతుంది. వానితో బాధ భర్తలకు ఆశోక్త్యం దూరమైపోతుంది. అందు కనే ప్రపంచకమాలో ఉండే సౌందర్యమైన స్త్రీలను చూడవచ్చును ఆ సౌందర్యమంతా ఈ భాగ్యులందు బాధనచేసి నిలువ ఉంచుకోవలెను. ఈవిధంగా భావన చేయగలిగిన దంపతులను సౌఖ్యానికి ఏమి కొరవ ఉంటుంది.

2. అకమరతగాదా సంసారవిచ్చేదానికి దారణంగా ఉంటుంది. అనే విషయం సుఖసంసారంలో వివరంగానే వాగ్వియున్నందున నివట తప్పరింలేదు.

3. అనూయ దాంపత్యవిచ్చేదం చేయటానికి మిక్కిలి సమర్థమైయున్నది. దీనినిగరించి ఎంతచెప్పినా చెప్ప వచ్చును. తాను పొందవలసిన ప్రణయసౌఖ్యాన్ని, వ్యభి చారియైన తన భర్తవల్ల వేరొక స్త్రీ అనుభవిస్తోంది అను అనూయ స్త్రీలో ప్రవేశించినపుడు ఆమె తన కనీసంతా పెరిమిటిమీద చూపిస్తుంది. విసుగు చూపించ నుండా ఉంటే ఆమెను ఎంతో మౌనబరుగుంది. ఇంట్లో భర్తమీద విసుగు చూపిస్తూ అర్థం చూపించే భార్యమీద ఉండే ప్రేమ అతనికి కృమకృమంగా

తగ్గినాతుంది. ఆ సంసారం గూడా విచ్చేదానికి గుణి అవుతుంది. అందువల్లనే తెలివితే స్త్రీ తన చుట్టూను తనలోనే దిగిమింగి తాను భర్తను రంజించి స్వాధీన పరచుకునేందుకు ప్రయత్నం చేస్తుంది. తన భర్త తనను వదలిపెట్టి అతని తోబుట్టువుతోనో, కత్తితోనో, మృదయమిచ్చి మాట్లాడుతుంటే గూడా కొంగరు స్త్రీలు ఓప్పకొలేరు. అందువలననే తన భర్త తోబుట్టువు వారితోనూ, తల్లితోనూ అయ్యలూ తగువులాడుట సంభవిస్తోంది. అతడి కత్తి, తోడబుట్టు అనుకుం టాదుగదా! ఆమెను మరమేమీ అకహాతిమి మనమీద యిలా కొరకొరలాడుతుంది యేమిటిదా! అని ఇంకొకడు భర్త బాగుగా ప్రేమించే పంపును చూచినా గూడా ఆమె అనూయను పెంచుకుం టుంది. అందువల్లనే పెరిమిటి లేనప్పుడు కాంపో జిషా పు స్థకాలను, బా పు స్థకాలను అతడు తన యొంకే వ్యవసాయపు పరిమిట్టు వలలో యింకా యితర వస్తువులూ ఆమె పూతాలవలె జూస్తుంది. “తోబుట్టి గంటలయినా క్షణే నుంచి యింటికి రా రండి!” అనే యిట్లాంపును మరం తనను చూస్తూనే ఉంటాము. ఈ ఆచూకులోనే సంసార విచ్చేదక బీజాబు ఉన్నది లాగుంది. నోరమూసుకు భరిస్తే కనే ఉన్నది గాని ఆమె చి తాపపెట్టి నాకంబించిన యెవం తనకు ప్రియమైన వ్యక్తిమందు ఆరొక ప్రేమ మంత ఎక్కువవుతుంది. అందుచేతనే అనూయ ప్రణయవృత్తి మనకు తేరుపుకని సుఖసంసారమందు వాగ్వియుం టి.

4. భయంలో గూడ సంసారవిచ్చేదక బీజా ఉన్నది. తన భర్త తోబుట్టుతో రమించుచున్నందున ఎప్పుడో తెనా తనను వదలిపెట్టకమానన అనేది ఒక భయం. కవిత్వం చెప్తూ చెప్తూ ఏ రాజులకో స్నేహం చేసి వారితోనే పడిపోయి తనయొక్క జైతం చూడ దేమోనని యింకో భయం. తన బిడ్డనే అరనగూడా ప్రేమిస్తుంటే గూడా, ఆ ప్రేమ ప్రవాహంలో అతడు కొట్టుకుపోయి తన ప్రేమను మఱివిపోతా దేమో ననేది యింకో భయం. యిలా చెప్పుకుపోగా పర్యవ సాసంగా తేలేదేమంటే, ఒకరికి రెండవారి మీద ఎంత ప్రేమ యెక్కువగా యుంటే, వారు తనకు కాకుండా పోతారేమో. లేకుండా పోతారేమో, అనే భయం గూడా అంత ఎక్కువగా యుంటుంది. అందువల్లనే

వాడులేని ప్రేమకలన గూడా, భయం కలుగుతుంది. ఆ భయం సంసారవిచ్ఛేదానికి హేతువుకూంటి.

7. తనభర్త తనమీద మెనుగుతుంటాడు. తనభర్త తాను చేసిన ప్రతిపనికి వంక బెట్టి చికాకు పడుతూఉంటాడు. తనమాట ఒక్కటి సాగనియడు. ఇట్లో నాకరమీద చూపించే గౌరవం గూడా తనమీద చూపించడు. ఈ విషయాల అమె మనస్సుకు తోచినంతనే నిద్రాణంగా యున్న స్వాతంత్ర్యేచ్ఛ అమెలో మేలుకంటుంటి. అమె స్వాతంత్ర్యాన్ని వాంఛించినకొద్దీ, అది అమెకు దూరమైపోతూ యుంటుంది. ఇంగితం గల భక్తకనక అయితే అమె చేసిన ప్రతిపాతించో, గుర్తించుటకు ప్రయత్నిస్తాడు. సామాన్యమని పేరయితే ఆ సంసారం విచ్ఛేదం కావలసిందే, కాక. అమె వాంఛకు లోబడి ఆ ప్రయత్నం లోబడిపోయినాదా అమెకు గడ్డిపోచ మీద ఉండే గౌరవం గూడా అతనిమీద యుండదు. అమె అతనిమీద సవాదీయింపటం మొదలు పెడుతుంది. అతని సంతాపించడం లేకపోతాడు. చేత చిక్కిన అధికారాన్ని అమె వదిలివేస్తుంది. అతడు తన గర్వానికి తగిన అపూతాన్ని భరించలేడు. అప్పుడేనా ఆ సంసారం విచ్ఛేదం కావవలసింది. అందుకంటే అమెలో స్వాతంత్ర్యేచ్ఛ స్వేచ్ఛాక్షయిత్వం వేలకొకమునకే ప్రయత్నం చేసిన తన అధికారంలోనే ఉంచుకుని అమెకు కావలసిన సౌఖ్యాన్ని చేకూరుస్తూఉంటాడు. అందుకంటే స్వేచ్ఛాక్షయిత్వంలో కూడా సంసారక విచ్ఛేదక బీజాలు ఉన్నవి.

8. చిన్నతనంలోనే ముష్టిమెరుగునాది దురభ్యాసాలవల్ల గాని రహస్య సంప్రయోగాదులవల్లగానీ అదివరకే శక్తిని గోల్పోయినవారు ఆనమాన రోగంతో బాధపడతారు. తానీదవరకే శక్తినివదిలించుకుంటుంటే తన భార్యను రంజింపలే ననుకొని సంకయించవారంభించి వానికి ప్రయోజనకరమైనది కలుగుతుంది తగ్గి కీర్తిని పొందవచ్చు. అంతేగాక గూడా తనవల్ల భార్యను ప్రభుత్వం పొందుతున్నా గూడ అతని మనస్సులో ఉండే ఆనమానం అతన్ని వీడిస్తూనే యుంటుంది. అందువల్ల అతడు భార్యతో సరిగా ప్రవర్తించజాలడు. అందువల్ల అతనికి దౌర్బల్యం మొదలయినవి గలుగుతవి. భార్యమీద ఆనమానం పెంచుకున్న మగవాడు సంప్రయోగమనందు కైముఖ్యాన్నే పెంచుకుంటాడు. ఆ కైముఖ్యం గూడ కృతముగా సంసారవిచ్ఛేదానికి కారకమవుతుంది. వివాహానికి పూర్వం బాల్యంలోటి

సంపర్కం గలిగిన బాలికలు గూడా వివాహ బంధంలో ప్రవర్తించగా ప్రవర్తించలేరు. తనయొక్క అవి నితి ఏ కారణం చేర్చినా భర్తకు తోచి పోతుంటేనా ననిగూడ భయం. తనయొనిగా నన్ను తనను ప్రభుత్వం సంప్రయోగములానే ననిపట్టగలడేమో ననే భయం గూడా ఉండవచ్చు. తనతో నుఖించిన బాల్యంవలనే తన భర్తగూడ యితరులతో వ్యభిచరించగూడదా! అనే ఆనమానం. ఈ ఆనమానాల చేతగూడా కృతమునంగా సంసారమందు విచ్ఛేదము కలుగుతుంది. కనకనే వివాహమునకు పూర్వమందే వ్యభిచరింప వారంభించినవారు, వ్యభిచారానికి వసతులు కరుకు ముష్టిమెరుగునాది అకృతమును ఆనమానమును నగలోతెకు లోబడినవారన, నుఖసంసారమును దుఃఖ సంసారముగా చేసుకొనుట కదు. చిన్నతనములో వ్యభిచరించ వారంభించిన వున్నాడు తన భార్యను మిక్కిలి ఆనమానంచి బాధించుటయు కన్దు, తనకు వ్యభిచారమునందు తోడుపడిన స్త్రీలవలెనే, తన భార్యయును యింకొకరితో వ్యభిచరించి యుండగూడదా అని అతని ఆనమానము. అంతేగాక గూడా భర్తలను మోసగించి తనతో వ్యభిచరించిన స్త్రీలవలెనే తన భార్యయును తనకు అడమకగనే వర్తించుచు వేరొకనితో వ్యభిచరించుచుండగూడదా అని అతని ఆనమానము. అమె యొక్క నయము చూపిస్తే అమె అతని తనను మోసగించుచున్నదని అతని యనమానము. ఈయనమానముతో నత దామెను బాధించ వారంభించిన యెడల వారి సంసారముఖమునందు తుపాను అరంభిస్తే సంసార విచ్ఛేదమునకే తోగ్గతియును.

9. చాలామందికి ఎంతో కరుణ ముచ్చదాకా వివాహము కాదు. వివాహమువలన బలమొత్తగుండునీ అయ్యువు తిగుతుందనీ, చదువునాగదనీ, ఇంజనము భరింపలేకా, విచ్చుంజులంగా బాధ్యత లేదనడా టిరుగటానికి విలంబమనీ అనేకమంది బుద్ధిభూత్యం గానే కరుణముచ్చదాకా వివాహముచేయరు. వారికి కామేచ్ఛ ఉండనేఉంటుంది. కాని దానిని వారు అణచి పెట్టుకుంటారు. కొంతమందికి డబ్బులేకా, ఉద్యోగం లేకా, కలగలేకా, సౌందర్యములేకా, అమితమైన అశాంతి మనబంధము నచ్చుకా గూడా: చిరకాలమునువామ కాదు. ఇట్టివారు తమ కామాన్ని అణచిపెట్టుకుంటారు. దానితో వారి నరాలలో ఒక విధమైన వ్యాధి అరంభిస్తుంది. తల్లనవ్వు, క్షేపకునుము

మొదలైన వ్యాధులుగూడా ఆరంభిస్తవి. ఈ వ్యాధులు యొమిచేసినను కయుముకావు. ఒకనేజీ అచి కయుమొనప్పు టికి, వానికి వాడినమందులు, ఆనలు రోగాలకంటే గూడా యొక్కవ అపకారము చేస్తవి. వాటివల్ల రోగము తచ్చిందనే భయం పీడిస్తుంది. దేహములో ఊరిన కామ దృశాలు దేహాన్ని పీడిస్తూఉంటవి. ఒకదానికొకటి తోడుపడి కామశక్తులను క్షగించినేచ్చవి. కక్రము పృథ్వీకవల వాంఛకలుగకపోతే సరే ఉండిగాని కామోద్రోకము కలుగుతూఉండి, దానిని ఆణవిపెట్టుకొనుట వలన గూడా పరిణామశక్తులు నశిస్తవి. ఈకారణముచేత

గూడ దాంతత్వములో కలమగా వైమధ్యముయ్యై వైమరస్యముయ్యై కలిగి క్రమంగా సంసారవిచ్ఛేదానికి దారి తీస్తుంది. అందువలననే యుక్తమనుస్సులో సంసార బంధమును స్వీకరింపవలెను. మితిమాలిన కాలము కామశక్తులను అణచియుంచునన్న వారు, దానినే బ్రహ్మచర్యమని గాని ఇంద్రియగ్రహమని గాని భ్రాంకింపడరాదు. దానివలన బ్రహ్మచర్యము చేత వలెనే ఆయువు వృద్ధిపొందునని గాని, బలారోగ్యములు వృద్ధిపొందునని గాని యెవరును భ్రమపడరాదు. (సశేషము)

క నీ ని కా ని దా న ము

అ ధ్యాయము 8.

గ జ్ఞ మ వృ త్తి

సముద్రోత్థరములలో నివసించువారు మత్స్యములను యొక్కచగా తింటారు. వీరు చర్మరోగములతో యొక్కచగా బాధపడతారు. మన్యభరా కముద్రోత్థరములలో నివసించువారును గజ్జి, తీట, చీడ, చుండు, కరపాణి మొదలగు చర్మవ్యాధులతో యొక్కచగా బాధపడు తూఉంటారు. వారి చర్మరోగములకురస, విష, పాషాణములతో తయారు కాబడిన మందులను పూసెదరు. బయటకు కనపడకుండా యీ మలినములన్నీ రక్తముతో కలిసి తిరుగుచునే ఉంటవి. వారి కనీకలలో నల్లటి గోధుమకన్నె మచ్చలు యొక్కచగా కనబడును. ఈ మచ్చలు నూచిమొన మొదలుకొని కుంకుమింగింజంత పరిమాణమువరకును ఉండును. కనీకానిదాన శాస్త్రములో యీ మచ్చలు గజ్జమచ్చలని వ్యవహరింపబడును. ఈ శబ్దమునకు ఈ ఆర్థమునే చెప్పవలయును.

చర్మరోగముల మందులతో అణచిపెట్టటవలన కనీక చుట్టూ నుండు జైలపటి ఆవరణ నల్లపడును. మందముగా నుండును. ఈ సంగతిని మా అనుపక్రికి వచ్చిన కేసులలో పితృత్వముగా చూచినాము.

హోమోపతి వైద్యశాస్త్ర పితామహుడగు హోమన్ వంశాచగతముగా వచ్చు చర్మరోగముల నన్నిటికిని 'సోరా' యని నామకరణము చేసినాడు. కనీకానిదానము యీ సోరాను గూర్చి యేమైనా చెప్ప

మృత్తిం టి

నేనా తెలుసుకొంచాము. ఈ 'సోరా'ను గూర్చి మందువైద్యములో వాడేపవాదములు గలవు.

సమానలక్షణములుగల మందుల వాడిన యెడల రోగములు క్రమక్రమములయే హోమోపతి వైద్యశాస్త్రము నకు మూలము. ఈ సిద్ధాంతముకు విచగానే ఆలోపతి వైద్యులందరును అపహేయము చేసిరి. ఈ సిద్ధాంతమును పూర్తిగా నమ్మలేక హోమన్-అనుయాయులే ఉపేక్ష వహించిరి. ఈసిద్ధాంతము పుట్టితరువాత అనేక విపరీత సిద్ధాంతములు పుట్టి రూపుమానిపోయినాయి. ఇట్లా పుట్టి రూపుమానిపోయినవాటిలో టీకాల సిద్ధాంతము మొదటిది. ఈ టీకాలవలన చాలా చాలా లాభాలు ఉన్నాయని మొదటిలో ప్రచారము చేసినారు. టీకాలవలన ఉపకారముకన్న అపకారము యొక్కచగుచ్చుదని కాలమే నిరారణ చేసిరి. సర్వి సిద్ధాంతము రెండవది. గొంతులో మంట కనబడగనే ముంచెప్పడో సర్వి కలుగుతుందని రోగము రాకుండా ఉండగలమలకు మందుల వాడమన్నారు. ఈమందులు చాలా శుభయోగము చేస్తవని చాలా కాలమువరకు ప్రచారము చేసినారు. కొన్ని సువత్సరములు గడచినవో లేవో సర్విరామండా వాడినమందుల వలననే సర్వికచ్చుచున్నదని కాలమే నిరారణ చేసిది. అప్పుటినుండి సర్విమందుల వాడవద్దన్నారు ఆలోపతి వైద్యులు.

ఈవింతవాడమలన్నీ త్వరలోనే రూపుమానిపోయినాయి. నమాన లక్షణములగుల మండలవాడిలే రోగము నడుమగు నను హోమో శ్రీ కైద్యనీదారము మాత్రము చెక్కుచెదరకుండా అట్లనే నిలబడియున్నది.

హోమో అక్లిప్తాయము ఇది:— గజ్జ, తీట, చీడ, చుండు, కరపాణి మొదలగు చర్మరోగములను పాదరసము, గంధకములతో తయారుచేసిన మందులతో అణచివేస్తినాడు. ఇన్నిరోగములను బయటకు రాకుండా తరలరములనుండి అణచివేయుచు (చూచుకోయుచు) వచ్చినారు గాన కనే నేడు పృథ్వీనాథుని శిష్యులైన రోగపుష్పజర్జ, రోగము పట్టుటకు అనుకూలమగు శరీరశిక్షకుని శ్రుతి రోగపుష్పజర్జ శరీరము లేదనేచెప్పాల్సింది. ఈరోగపుష్పజర్జ నుండియే కమ, పీచు, ఉష్ణాదయ, తేయ, పక్షవాతము, మధుమేహము మొదలగు రోగములన్నీ కలుగుచున్నవి. వీటి చివరకయే గంధా, చిన్నపిల్లలకువచ్చు గజ్జ, చీడ మొదలగువనన్నియు యారోగ పుష్పజర్జయొక్క తరుగ్గయోమమే.

చాలాకాలమునుండి పృథ్వీనాథ్యములకు దూరమగుచునే వచ్చినాము. అందువలన అక్షరం కనీకలనూ కొద్దిగో, గొప్పగో నల్లగానే ఉండును. హోమో చెక్కినట్లు వంశానుకరముగా వచ్చిన రోగపుష్పజర్జ కనీక కనీక చుట్టునుండు తెలుజిది యాకరణ నల్లవడును ఈ రోగపుష్పజర్జనే పోరా అప్పుడు. అప్పుడే పుట్టిన శిశువుల కనీకలను చూచిన వారి కనీకలను కొద్దిగానే నల్లగానున్నట్లు తెలుసుకొంటాము. అప్పుడికి ఉన్న రోగపుష్పజర్జలను యీ శిశువులకు చర్మవ్యాధులు కలగజేయును. కొద్దిగా కనబడిన యీచర్మరోగములను మందులతో నిమము చేస్తారు, (అణచివేట్టుతారు) కనీక చుట్టునుండు తెలుజిది అవలంబ మరీనల్లవడును. సత్త్వమునూ అపరిమితమో వేడినీటితో నొప్పును చేసి వనూ మోవడి అవలంబ నల్లవడును. సరళతరము చవి న్నానము చేసిన యీ అవలంబ నల్లవడులుగలవు.

నీలత్వరస కనీకలను అందులో పోరామచ్చలుగల తల్లిదండ్రులకు కలుగు గంతానను యొక్క కనీకల గాన చుట్టునుండు తెలుజిది అవలంబ నల్లవడును. కేడవనను పృథ్వీ

ముగా యీ విషయము చూచుచున్నాము. తల్లిదండ్రులకు కలిగిన తగినరూపములగు చర్మవ్యాధులను మందులతో అణచివేట్టుటచేతనే వానికి కలిగిన గంతానములూ కాలికరోగములకు బీజము తేర్చుచున్నవని కొన్ని కంటల గంధత్వరముల కింతమో హోమో చెక్కినా. కనీక కాలికరూపము యీవిషయమునే ధృవపరుచున్నది. గంధవిషయమును చెప్పుటకు మందు హోమో సారా అను శబ్దమును యెందునో వాడిరో యీసారాను అణచివేట్టినందువలన యేరోగముల కలుగునని అర్థమయినదీ రోగముల అను గంధములను భాగములనే యెట్లు వర్ణియున్నది. కనీక కాలికరూపమువలన హోమో పృథ్వీ తేయగా చూచినవిషయమును యీ మహారావును కొన్ని కంటల గంధత్వరములనాడే గంధానుగంధములనే కనుగొనెను. ఈ ఒక్క విషయమేగాక తెలుజిదియమలను కూడా తన గంధానుగంధములనాడే యీ విజ్ఞాన భరి కనుగొనెను. ఇప్పుడిప్పుడు యీ గంధానుగంధ పృథ్వీనాథము తెలిసికొన గలుగుచున్నాము.

“వంశానుకరముగా వచ్చిన రోగపుష్పజర్జలను గజ్జ, తీట, చీడ మొదలగు చర్మవ్యాధులు వచ్చుచున్నవి. ఈ చర్మవ్యాధులద్వారా బయటకు వచ్చు రోగపుష్పమును రసము, గంధకము, తుల్యనాగవన మొదలగు లోహములతో తయారుచేసిన మందులతోను చూచుకములతోను, బయటకురాకుండా పూసివేయుచున్నాము. బయటకువచ్చు లోహములను మందులతో పూసివేయుచేతనే రోగవర్ధనము కాలికరూపములతో వచ్చుచున్నది. గజ్జ, తీట, చీడ మొదలగు చర్మవ్యాధులన్ని కుడివి కూర్చొను మధ్యకలగతి వారిలోనే యెక్కువగా నున్నవి. బీదలలో యిది తేలికతే. పల్ల వారి తెలుచుగా గజ్జయొక్క పుట్టుతానొక్కటానుల మామీ తెలియవని మందు తెచ్చులు మోపిస్తున్నాము.

“గజ్జని మందులతో నెంచు చేయుచున్నాము. హోమో తెలుచున్నాము. బయటకు కనబడుటతోనే అర్థం మేమయ్యు గంధానుగంధాను. ఎందుకనగా అణచివేట్టడి. హోమో రోగపుష్పజర్జ కాలికరోగము, ములతో బయటకువచ్చును. వాడి వ్యాధులు, మానసికవ్యాధులు, తేయ, పక్షవాతము మొదలగు రోగములన్ని యిట్లా బయటకు వచ్చినవి.

“మందు తెచ్చులు ఎందులతో హోమోటిక యెంత అవకాశము చేయుచున్నది తగగా చెప్పవలెను. ఈ

మందులవలననే యీ కాలిక వ్యాధులన్నీ వచ్చుచున్నవి. మందు వైద్యగోచ్యములన్నీ గజ్జినూర్ని యీ కిక్కిరి విధముగా చెప్పుచున్నది. చర్మవ్యాధులవలన దేహము నకును యేమియు సంబంధములేదు. మీరు మిక్కిలి చర్మవ్యాధులను త్వరలో రూపుమాపకపోలే దేహము నకు హానికలుగును. గాన త్వరగా వాటిని (చర్మవ్యాధులను) నాశనము చేయవలెను. గంధకము, తగరము, కుంకుమము మొదలగు లోహములతో తయారుచేసిన యేమందులనుగాని, ద్రావణములనుగాని, వాడవచ్చును. పాదసంకలతో తయారుచేసిన మందులు చర్మరోగముల చ్చేరగా వచ్చుచున్నగాన నివర్తించెదరుగా వాడవచ్చును. చర్మవ్యాధులను దిశికిదిన రూపుమాపితే దేహతిత్వము పొగుపడును. ఈ చర్మవ్యాధులను రూపు మాడకపోలే అట్లనేపెగగొచ్చినయెడల దేహమంతటా వ్యాపించి క్షుణ్ణములో కలిసిపోవును. దేహవంతా చెడి పోవును".

దైవముగా మందు వైద్యగోచ్యములన్నీ ప్రచారము చేయఁబడేగాక పుష్కలముగా మందులతో మానవ కోటికి హాని కలుగజేయుచున్నారు. పెద్దలనుపిల్లలలోకమి, చిన్నలనుపిల్లలలోకమి, స్పృశ్యులైనను, సామాన్యులైనను, గృహములను గ్రామములుగా అందరకును యచ్చుచున్నారు. ఎంతెవ్వరగా చర్మరోగముల అణచివేసినయెడల అంతమంచదని పొందరును అభిప్రాయపడుచున్నారు. రోగము, వైద్యము ఉభయులును రోగము రూపుమాపిపోయినదని భ్రాంతిగా నమ్ముచున్నారు. తరచు రోగిశాంతమునకే అగుపడు తరువారోగములవలన ఏమియును సంబంధములేదని తలంతురు. తరువారోగములను మందులతో మట్టిబాదివిపెట్టుతారు. ప్రయోజనమును తమ చుహాకాస్త్రమునకు పొందవచ్చుచున్న అతుకేన్నీ మందులునుగొనిన రోగముల అణచివేయుచున్నారు. ఇన్నిమందుల కనగాని ఎప్పటికినీ రోగిల బాధలేమియు తగ్గిలలేదు. పెను పోవుచున్నది. చిహ్నము చూడే రోగులగుఁగలవలన తగ్గించవేయుచున్నది.

హామోపద్రవ్యకాస్త్ర మోహనముని అభిప్రాయములను తెలుసుకొనిన మా చదువరులకు గొప్పని కాలిక రోగములకును గల సంబంధము తెలిసియుండును.

గజ్జి దేహము

బయటనుండివచ్చు మాతృశీవులవలన గజ్జి పులునదే

లేక దేహములోని మురుగులవలన గజ్జిపుట్టినదీ, తెలుసుకొందాము. ఆలోచితవైద్యము చెప్పుతుందిగాదా - బయటనుండివచ్చిన మాతృశీవులవలననే గజ్జి పుట్టుచున్నది. వైద్యగోప్యోత్తోచించినపుడు గజ్జిలో కూడా మాతృశీవులు కనుబడివి. అంతవరకూ మాతృశీవులవలననే గజ్జి మొదలగు సర్వచర్మవ్యాధులు వచ్చుచున్నవని చెప్పిన మందు వైద్యము వాటికి మరింత సామకాలము దొరకినది. ఈ సామకాలమును పీడికాని దేహములోని మురుగులవలన గజ్జి, తీట, చీడ మొదలగు చర్మవ్యాధులు పుట్టుట లేదని ప్రచారము చేసినారు. దేహములోని మురుగులవలననే చర్మవ్యాధు లన్ని పుట్టుచున్నవను చూచునవన్ సిద్ధాంతము తలకింగిపైపోయినదని మందు వైద్యులందరు వికటాల్టవోసము చేసినారు. వైద్యగోప్యోత్తోచించినయెడల గజ్జిలోని మాతృశీవులు తాచేలంతపెద్దవిగా కనుబడివి. సాతీడుకాళ్ళ మాదిరికాళ్ళ యీ మాతృశీవికి గజ్జి, ఈమాతృశీవికి కళ్ళు ఉండవు. నాడేమండలము ఉండదు. నోరు, పళ్ళు, జీర్ణాశయము ఉండును. చుఁపురుగుకన్న అడవురుగు పెద్దది. మగపురుగు చర్మముయొక్క మోడిపారలలోనే నివాసము చేయును. అడవురుగు మగపురుగు అడుగు పారలలోనికి కూడా చొచ్చుకొనిపోయి ఉచ్చుటనే కాపురుముండును.

మాతృశీవులు లేనిది గజ్జి, తీట, చీడ మొదలగు చర్మవ్యాధులు రావల ఆలోచితవైద్యము గజ్జిగానమ్మినది. అందువలననే ౭వ తెలిసలేంతవచ్చితిని యీ మాతృశీవుల చంపుటకే వినియోగించుచున్నారు. అన్ని రోగములు యీ మాతృశీవులవలననే వచ్చునని వాదించుచున్నారు.

కనీకానదానకాస్త్రము హామోపద్రవ్య సిద్ధాంతముచే విజయవలయు ఆలోచితసిద్ధాంతము కప్పవలయు బూతువలయుచున్నది. ఎలాగంటే దిశకోటికి గజ్జి, తీట, చీడ మొదలగు చర్మవ్యాధులు కనుబడివుడు కనిపించుచున్నాయి. తెలుపబడి అవరణ చిహ్నమును తెలుపున మా చదువరులు జై మయమందికొనివలయును. కినికిలోని మగిలిన ప్లుర లింగుల సంకలనము యీ 7 వ అవరణ సంకలనము కొద్దిలేదా యుండును. ఇట్లావచ్చి చర్మరోగములను బయటకు చంపుటకు పక్కతివైద్యపద్ధతుల ద్వారా పక్కతికి సాముచేసి పక్కతివైద్య చికిత్సా పద్ధతులతో నయముచేసిన తరువాత కనీకలోని తెలు

పటి అవరణరంధ్రము చూడవలయును. మిగిలిన అరు అవరణల రంగుమాదిరిగ నే యీ అవరణరంగు ఉండును. ఏమియు లేదా ఉండును.

అట్లుగాక, చర్మవ్యాధులను రస, విష, పాపాణాదులతో తయారుచేసిన మందులను రాసి ప్రాసేవిన యెడల కనికరముక్కు తెలుపటి అవరణరంగు మరింత నల్లపడును. అప్పుటివరకు లేతగా ఉన్నరంగు ముదురు రంగుగా మారిపోవును.

దీనినిబట్టి యేమి తెలుసుకొన్నామంటే - చర్మరొగములకు తామరమందులు రాసి ఆణచివేయక రొగ పదార్థముబయటకు తెడబటకు ప్రకృతివైద్య చికిత్సా పద్ధతులద్వారా ప్రకృతికి సాయముచేసేయెడల రొగ పదార్థము త్వరగా పోవును. చర్మరొగములు కనపడవండా పోవును. దేహము శుభ్రపడును. దీనికిగుర్తు ఎట్లాగంటే కనికరముక్కు తెలుపటి అవరణరంగు పల్లబడును. మిగిలిన అవరణలలోని రంగుతో కలిసి పోవును.

దేహములోని మురుగునుడిచే పుట్టక బయటనుండి వచ్చు మామూలీయతలవలన చర్మవ్యాధులు వచ్చిన యెడల కనికరంలోని 7 వ అవరణరంగు పలచిస్తే మిగిలిన అవరణలలోని రంగుతో కలిసిపోవుటకు వీలులేదుగా! దేహము శుభ్రపడుటకును వీలులేదు.

మరొక విషయముకూడా గలదు. చర్మవ్యాధులద్వారా రొగపదార్థమును బయటకు రానివ్వక లోపలనే ఆణచివేసినయెడల రొగపదార్థము బయటకు పోవుటకు వీలులేక బలహీనముగానున్న ఆవయవములలో చేరును. కనికరంలోని పత్రినిధి భాగములో మచ్చలేస్తును. కనికరంలోని పత్రినిధి భాగములోని మచ్చనుబట్టి యీ రొగ పదార్థము యే ఆవయవములో చేరినది చెప్పగలము. కనికరంలోని యెడలఅవరణలో కనుపడు గోధుమరంగు మచ్చలకును చర్మవ్యాధులకును సంబంధ మేమిటని నుమూలను చాలామంది ప్రశ్నిస్తారు. దీనికి మేము చెప్పినమాధానమేమంటే ప్రకృతివైద్యము చేసినప్పుడు స్వాస్థ్యసంకటములు జరుగును. ఒక్కొక్క రోజు వగల వేయును. చికిత్స ప్రారంభించుటకు పూర్వము ఉన్న 7 వ అవరణలోని గోధుమరంగు మచ్చలు గజ్జనయమైన తెంటునే పోవును.

ఈ విషయము మా అనుపత్రిలో ప్రత్యక్షముగా ప్రధిశోధన మేము చూచువిషయమేగాని యిందులో

యేమియు అతిశయోక్తిలేదు. నిదర్శనపూర్వకముగా చెప్పబట మా అనుపత్రికవచ్చి నయము చేయించుకొని తెడలిన ఒకామె చరిత్రను చెప్పట అప్రస్తుతిము కాదనుటంటారు.

ఒకపిల్లకు ఒంటినిండా గజ్జలేవినది. గంధకము కలిపిన మందులతో ఆ గజ్జని అపివేశారు. ఇట్లు అపి ఒక సంవత్సరము గడవినదో లేదో కనికరముట్టునుండు మొదటి అవరణలో (మొదటిఅవరణ జీర్ణాయమును తెలుపును) ముదురుగోధుమరంగు మచ్చలు కనుబడును. అప్పుటి నుండి అపిల్ల జీర్ణకాయ రోగముతో బాధపడినది. తరువాత జీర్ణకాయములో పుండ్లు పుట్టినవి.

తలనిండా మరుపులేవినవి. రోజూ, రోజూ యీ మరుపులు పెరిగిపోయినవి. ఆనవ్యక్తిమైన చిడపాదేయి టందుకు చాలా మందులు రాసినారు. రసము, పాపాణములతో తయారుచేసిన మందులు వాడినారు. చికిత్సలేలా దేవుడుపులన్నీ మూకాపూటలలో మాయమైపోయినాయి. బయటకు మాత్రము కనపడవండా వాయి నాయిగాని సాగరమేమీ కదలలేదు. తెలుసుండి బయటకు వచ్చే పెక్కు తోక్తలను మూసినేసినారు. ఈ పెక్కుతోక్తలూ బయటకు వచ్చి రొగపదార్థముతా ఒక ముఖముగా బలహీనమైన ఆవయవములో చేరువంటుంది. ఆ ఆవయవమును విపరీతముగా బాధపెట్టుతుంది. కాలికముగా నుండు శిలవొప్పి, మూగ్గులు ఉబ్బినము, నాడీవ్యాధులు, సంగమక్రియకుండు అయిదము, మొదలగు నవన్నీ యిట్లా వచ్చినవేన.

కొన్ని సంవత్సరముల క్రితము మా అనుపత్రికి పరీక్షార్థమై ఒకామెవచ్చింది. ఎవనుకనికరముమాడకనే పెద్దమెదడును తెలుపు ప్రధినిధి. భాగములో లేతగోధుమరంగుమచ్చ కనుపడినది. ఆమె కుటుంబము యీ క్రింది సంభాషణ జరిగినది.

చేన-నివు చాలారోజులనుండి తలవొప్పితో బాధపడుచున్నావు. నాడులలో చిను చిను ఉన్నవి. తల దిమ్మగా ఉంటుంది. కాళ్లు, చేతులు పైకి నీకికొని పోవుచుండును.

ఆమె-మీరు చెప్పినవన్నీ నిజమేను ఈ బాధలను కారణమేమిటి?

చేన-చిన్నప్పుడు అనగా బడిపాదేయి రోజులలో గజ్జలేవినది. మామూలుగా రాచేతుందులన్నీ మీ ఆమ్రురాచింది. ఆ గజ్జ రూపుమాసిపోయింది.

అమెరిక తపన కాదు చాలా తపనలు అట్లా గజ్జలేవింది. గజ్జలేవినప్పుడల్లా నుండురాచింది. అగిరిపోయి నాయి గజ్జలేమటకున, మందులు రాయుటకును యీ బాధలకును సంబంధమేమిటి?

నేను-దేహములో అనుక్షణము తయారై బయటప పోక లోపలనే నిలిచిపోయిన మరుగునలననే యీ రోగాలన్నీ వచ్చినాయి. తలమీద లేచిన కరువు లను మందులతో అగిరిపెట్టకపోతే యీ రోగా లేమీ వచ్చేవి కావు. బయటకువచ్చు దోహదము మానీ నారు గనుక బయటకువచ్చు తోగలలేక యీ రోగపదార్థము బలహీనమైన అవయవములలో చేరి దానిని బాధపెట్టినది. ప్రకృతి మాతృమూలకు అను గుణముగా జీవించి ప్రకృతి వైద్యము చేసినయెడల ఆ మరుపులన్నీ మళ్ళీ ప్రత్యక్షమగును, (ప్రకృతిచికిత్స మొనలుతెచ్చినది. మాడు నెలలు గడచినది.)

అమె-డాక్టరుగారూ తలనిండా కరువులు లేదుచు న్నాయి. చాలా బాధగా నున్నది.

నేను-(అమె కనిపినను చూచితిని. జనుకచూచిన మచ్చ మీద తెల్లగిరిలు ఉన్నాయి) మీ పాతన్నేహితు (స్వయలు) లందరూ వస్తారు.

అమె-పాతన్నేహితులంటే మీ ఆభిప్రాయమేమిటి.

నేను-పాతకంఠత్యురాల కిరమము మీ తల్లి సాగనంపిన పాతన్నేహితులు మళ్ళీ వచ్చిపోతాయి.

అమె-(వారము రోజుల తరువాత) అక్కర్లేముతో, డాక్టరుగారూ ఒకప్పు యిద్దరూకారు. కొన్నికొట్ల మంది స్నేహితులు వచ్చారు.

నేను-రావటము మంచిదేగా వచ్చారుకాబట్టి రోగము తప్పుకుండా నయమగుతుంది. చుట్టర్లు, దుశ్శృవ లోనే వానిని మర్యాదచేయి. మందులను మాత్రము రాయబోవ.

అమె-డాక్టరుగారూ! మీకు బాగా తెలుసునండీ పాత స్నేహితులు వస్తారని మందుగానే చెప్పారు. మందుగా చెప్పారు కాబట్టి నిజమే చికిత్సచేశాన గాని లేకపోతే మందులతోనూ పరుగెత్తేదానను.

పాతన్నేహితులు రెండు వారాలపాటు ఉండిపోయి నారు. అప్పటినుండి తినోచ్చి, నరములలోని చిను, చినులు అన్నీ తగ్గిపోయినాయి. ఇప్పుడే కనుక (యీ పాతన్నేహితుల) బయటకు పంపకపోతే అమెకు కొద్ది రోజులలోనే పిచ్చి ప్రత్యేక.

ఈ సూక్ష్మజీవులు బయటనుండి వచ్చినాయనుకొనుటకు నీల లేదు. -అంటురోగాలతో రాలేదు. ఎందుకంటే అమె శుభ్రమైన గాలి వెల్లుతురులు భారాళముగా వచ్చు ప్రదేశములోనే కాపురమున్నది. ఈమె చేసిన చికిత్స యేమిటంటే- మాడునెలలపాటు రోజూ తలకు చుట్టర్లు రాచి దుశ్శృది. ఇంతకన్న మరేమీ చేసేది కాదు.

“ఈ కేలు దేహమునుండి వచ్చినాయని మీరు నమ్మురు గదా? మరి యొక్కడనుండి పుట్టిచా యంటారు?” అని మా స్నేహితులు అడుగుతూ ఉంటారు నిజం చెప్పాలంటే యీ పురుగులు యొక్కడనుండి వచ్చేది నాకు తెలియదు వంశానుగతముగా వచ్చు రోగపరణ తలను ప్రకృతి బయటకు పంపితేయునపుడు మాత్రము యిటువంటి స్వాస్థ్యసంకటములు కలుగుచుండుట మా అనుదరిలో ప్రత్యక్షముగా చూచుచున్నాము. వృల్లిన మాంసములలో పురుగులు యెట్లు కలుగునో అట్లే రోగపరణతలలోనే సూక్ష్మజీవులు కలుగును.

(ఈ సంగతి నేననూ పరిశీలించితిని ‘ప్రకృతి’ పత్రికకు వ్యాసము. అ వ్యాసములోని బాగమునే యేమీ మార్పులేకుండానే యిప్పుడు యెత్తి వ్యాసున్నాను. రోగపదార్థములలోనే సూక్ష్మజీవులు పుట్టునని పొందె సరు బిచ్చాంతు 19 వ శతాబ్దములోనే బ్రానిస్, మైక్రో జిమీ, సిద్ధాంతమును నేను చదువువరకు రోగపదార్థము లోనే రోగజీవులు కలుగునను సంగతిమాత్రము నాకు తెలియదు. ఎక్కడవడితే అక్కడే ఈ సూక్ష్మజీవులు పుట్టునని నేను వాదిస్తూ వచ్చాను. వివరములు గోరువారు ‘లిండాగు’ గారి “నేచరహిస్టరీ” చదువ గలరు.

మా మిత్రులకు మరొక నందేహముకూడా తోచవచ్చు. ఈ సూక్ష్మజీవులు బయటకువచ్చునపుడు ఇన్ని బాధలు కలుగుచున్నవి గదా. ఇన్ని బాధలు కలుగచేయు సూక్ష్మజీవులను యెందుకు రెచ్చగొట్టాలి. ఏ మూల ఉన్నవాటిని అ మూలనే ఉంచునయినాదా అంటారు. చిన్నతనములోనే వీటిని బయటకు పంపకపోతే కాల ముగడచిన కొలదిని ఈ రోగపదార్థమే బయటకుపోదు. మొక్కగా నున్నప్పుడే వంచలేకపోతే మౌనము అయిన తరువాత అసలే తంచలేదు. యావజ్జీవితము అంతర్వ్యవహార, క్షయతో బాధపడుటకన్న ఒకటి రెండు వారాలతో తేలిపోయే స్వాస్థ్యసంకటములు నయముగదా.

‘సోరా’లోనే అంతర్వణములు వుట్టుచున్నవి.

వంశానుగతముగా వచ్చు రోగప్రవణతలనున్నట్టి వాన్ మన్ (సోరా) యని వాడినాడు. ఈ కల్పమున ఈ అర్థములోనే మేమున్ను వాడుతాము. కనీసకలో కనుకను సోరా మచ్చలవలననే అంతర్వణముల పుట్టు పూర్వోత్తరముల తెలుసుకొన గలుగుచున్నాము. తరువాత రోగములకు కారణములను కూడా తెలిసికొనుచున్నాము.

దేహములోని యే భాగములో గజ్జలేచి మందులతో అణచిపెట్టబడినా కనీసకలోని పరిధిని భాగములో మచ్చలు కనబడును. అట్లు అణచిపెట్టబడిన భాగములో అంతర్వణము, త్వచ, (Sarcoma) పుట్టుచున్నది. మా అనుభవాలలో నయముచేసిన అంతర్వణి కేసులన్నిటిలోను చికిత్సాకాలములో గజ్జలేచినది. రెండు కేసులలో మాత్రము గజ్జలేచలేదు గాని యీ రెండుకేసులలోను ఒంటినిండా దద్దురులు లేచివాయి. ఈ పద్ధతెనిమిది సంవత్సరముల అనుభవములోను పరికింపుకొని కూడా చికిత్సాకాలములో గజ్జలేచుటవలన ఒక్క సంగతి మాత్రము మనము మరచరాదు. వంశానుగతముగా వచ్చు రోగ ప్రవణతలనే అంతర్వణములు పుట్టుచున్నవి వాన్ మన్ చెప్పిన సిద్ధాంతములకు నేటికి నిదర్శనములు కనబడుచున్నవి. రెండువందల సంవత్సరముల క్రితమే వాన్ మన్ యీ అభిప్రాయమును చెప్పినప్పటికినీ మందు వైద్యులు ఆవహగ్యము చేసినారు. అసిద్ధాంతములోని సత్యమును యిప్పుడిప్పుడు తెలుసుకొనుగలుగుచున్నాము. పోకృతి వైద్యముచేసి, గజ్జలేచి, చీడ మొదలగు చర్మవ్యాధుల ద్వారా రోగప్రవణతను బయటకు పంపులేమనినో, లేక రోగపదార్థమును బయటకు నీలకణములొక తరువాత త్వచ, అంతర్వణము మొదలగు దుష్పరకాగములతో యాకట్టించియు బాధపడుట మంచిదోబుద్ధిమంతులగు మా చదువరులే గ్రహించుచుండు.

మందు వైద్యము వారి లెఖల ప్రకారము గతి యేబది సంవత్సరములలోను మిగిలిన అన్ని రోగములవలన చావుల అంతర్వణములతో యొక్కనమంది చచ్చారు. మిగిలిన రోగములతోనే చావులకన్న యీ ప్రణామలతో 400 లెఖు చచ్చారు. ఈ లెఖలకూడా తెనుకనుండి మేము చెప్పమారవచ్చిన సిద్ధాంతములనే బలపరచుచున్నవి. మందు వైద్యమువారు కొత్తమందుల

కనుగొని తరువాత గముల అణచిపెట్టుచున్న కొలదిని కాలికరొగములు యెక్కువగుచున్నవి. ఈ కాలికరొగములతో చావులెక్కువగుచున్నవి.

గజ్జలేచి, చీడ, తీల మొదలగు చర్మవ్యాధులను అణచిపెట్టినందువలన కాలికరొగము యెక్కువచ్చినది పోకృతి చికిత్స అవలంబించినపుడు మరల గజ్జలేచుట పుష్కలమైనది తెలియచెప్పుటకు ఒక పెద్దమనిషి కథ చెప్పతాను మా అనుభవాలలో పరిశ్రమముగా జరిగినదేగాని కల్పితము కాదు.

ఈ పెద్దమనిషి చికాగో. చిన్నప్పటినుండి జబ్బులతో తీసికొనుచున్నాడు. అన్నిరకాలమందులూ నేపించాడు. రోగమేమీ మరువలేదు. దాక్షిణ్యంధరూ అళిల వదిలారు. కదలకుండా యింటిపద్దనే ఉండవలసి చలచుచున్నాడు. తన రోగమునుగూర్చి తెలుసుకొంచామని పోకృతి చికిత్సకుని కదపవచ్చినాడు. పోకృతి చికిత్స మనషికిని లోగికిని ఈ క్రింది సంహారణజరిగినది.

ప్రొచి-విసివ చిన్నప్పుడు పెద్దమనిషి గజ్జలేచినది.

రోగి-అవును.

ప్రొ-అ గజ్జలేచి మందులతో నయముచేసినారు (అణచిపెట్టినారు.)

రోగి-అవును.

ప్రొచి-ఆ ముందు చిన్న పేగులలో నిలవ ఉన్నది. అందువలన అజీర్ణముగా ఉండును అప్పుడు చిన్న పేగులలోని అజీర్ణతచేసవములు పెరుగుచుండును. పిమ్మట రోగా అజీర్ణమును పోకృతిచికిత్సతో నయముచేసినాడని వాటి చిన్న పేగులలో అంతర్వణముపుట్టెను.

రోగి-మారు చెప్పినవచ్చి నిజమే. దాక్షిణ్య చూడము నారోగము జీరాళయవ్యాధియని చెప్పబడుచు గాని నాకేమియు నమ్మములేదు. నాకు రెండు తడవల గజ్జలేచినది. గొడవకు సాగరములతో తయారుచేసిన మందులతో అణచివేసినాము.

ఒక సంవత్సరము పోకృతి చికిత్సచేసినాడు రోగము సగము నయమైనది. ఈ సంవత్సరములో రూపుమాడు పర్యామములు సాగ్యసంకటములు కలిగినవి. గజ్జలేచలేదు. కనీసకలోని మచ్చలు కొద్దిగా తగ్గిచి గాని పూర్తిగా లోపించలేదు. అంతవరకు హోమాపత్తి మందులను వాడలేదు. అప్పుడు రోగాలతో మందులు యిచ్చినాడు. ఇచ్చిన వారములలోబలము ఒంటినిండా గజ్జలేచినది. చిరోచవములు మొదలుపెట్టినాయి.

రెండువారాలపాటు ఉండిపోయినాయి. ఈ రెండు వారాలపాటు ఉపవాస మున్నాడు. జలచికిత్స మాత్రము చేసినాడు. తరువాత బాగా ఆరోగ్యముగా ఉన్నాడు.

ఆరునెలలు గడచిన తరువాత మరల హోమోపతి మందునే యిచ్చినాను. ఒంటినిండా దద్దురులు లేవినవి. విరేచనములు మొదలుపెట్టినవి. ఇవి రెండువారాల పాటుండి అంతరించినాయి. ఈ మూడువారాలు ఉప వాసమున్నాడు. జలచికిత్స మాత్రము చేసినాడు. ఇప్పటికి చిన్న పేగులలోని (సోరా) మచ్చలు లోపించినాయి.

అయితే, హోమోపతివైద్యులు ఆపవోగ్యము చేయ వచ్చు. “ప్రకృతి చికిత్సగొడవ యెందులకు?” హోమో పతి వందులతోనే రోగము నయమగును గదా! అని అడుగవచ్చును. ప్రకృతి చికిత్సతో దేహమును శుద్ధి చేసిననే గాని హోమోపతిమందు వుచేయలేదు. దేహ మంతా రోగపదార్థముతో నిండిపోయి భార్యకై తగ్గి

పోయినపుడు హోమోపతి మందులేవియు వుచేయ లేవు. దేహము నున్నతమైనపుడే హోమోపతిమందులు పనిచేయును. రోగపదార్థము బయటకు వెడలిపోవును. దేహములోని నిర్మాణకైక్తి వ్యతిరేకము కానంతవరకు అన్నివైద్యములలోని ఉత్తమచికిత్సల సమన్వయమే ప్రకృతి వైద్యము. దేహములోని నిర్మాణకైక్తి వ్యతిరేకముకాని మిగిలిన వైద్యప్రక్రియలతో నయమచేయు టయు ప్రకృతివైద్యములోనికి వచ్చును. మాలనూ త్రిమలకు వ్యతిరేకముకాని వైద్యప్రక్రియలను ఉప యోగించకపోవుట, నాల్గు గుర్రములు అందికలో నుండగా, నాల్గు గుర్రములు కట్టవలసిన ఛర్రీ ఒండికి మూడుగుర్రములు కట్టినట్లుండును.

గజ్జ, తీట, చీడ మొదలగు చర్మవ్యాధులను మందు లతో అణచిపెట్టినందువలననే కనీసికలో మచ్చలు కన పడును. మా అనుపతికి వరిశూర్ణమై వచ్చిన వా రంద రిలోను యీ మచ్చలు చూచుచుండెడివారము. గ్రంథ వి సరఫరీచే వాని కథలను యిచ్చుట యోగదత్త పెట్ట లేదు

శ్రీ రా మ కృష్ణ ప్రకృతి చికిత్సాలయము

మునులతోట, శేవల్లతాలూకా, గుంటూరుజిల్లా.

ఇచ్చట ఔషధములు, అవశేషములు, ఇంజక్షనులతో నిమిత్తము లేకుండ యొగ వ్యాయామ వివిధప్రకృతి చికిత్సా విధానములచే కుష్ఠ, పొట్టి, ఉబ్బనము, ఊయ, మార్పులు, పిచ్చి, వంధ్యాత్వము ముగ్ధులు ముఖ్యవ్యాధి మొదలగు మానవులకు సంక్రమించు సమస్తవిధము లగు శారీరక మానసికము లగు యగ్రతలు నివారించబడును. ముగ్ధులు మాత్ర దేహములను స్వనివారగను, దుర్బలశరీరులు బలీకరులగును, అందవికారము సౌందర్యవంతులుగను చేయబడుదురు. వీడలకు మాత్రము ఉచితముగా చికిత్సచేయబడును. విభరములు కోరువారు 0-6-0 రోజులకేలు పంపించినచో “ప్రకృతి వైద్య” మను గ్రంథము పంపబడును.

ప్రకృతి చికిత్సాలయము, భీమవరము. (ప. గోదావరి జిల్లా)

ఇచ్చట సమస్త వ్యాధులను వివిధ ప్రకృతి చికిత్సల సహాయముచే నివారించబడును. చికిత్సాలయమునందు రోగులు నివసించుటకు మంచి వసతులు గలవు.

ప్రధాన చికిత్సకులు:— ప్రఖ్యాతి గాంచిన డాక్టరు వేగిరాజు కృష్ణారాజుగారు వైద్యసహాయము పొందదలచినవారు వారి వ్యాధినివరములతో రిపై కవరు పెట్టి పై చిరునామాకు వ్రాయవలెను.

నమృతములేనిది యేమియును సాగదు. రోగము నయును కావలెనంటే, వైద్యునియందును వైద్యునియందును, సంపూర్ణ నమృతము ఉండవలెను. నమృతము లేనిది రోగముమాత్రము కదరదనే ఘట్టిగా చెప్ప వచ్చును. రెండూరెండూ నాలుగనటు అనత్యమేమిగాని ఈమాట మాత్రము గత్యమే.

భార్యార్థరథ పుష్ప నమృతముండాలి. భార్యను భర్త గాని, భర్తనుభార్యగాని నమృతాలి, పరస్పరముగా ఒకరినొకరు నమృతకపోతే, సంసారశకటము సాగదు. అడుగుడుగునకు ఆధ్యంతరము లేవ్వదునునే ఉంటాయి. భార్య పరివృత్తయైనా, వ్యభిచారి యనియో, విద్యును అమ్మకొంటుందని మగవాడు అనుమానపడుట మొదలుపెట్టితే, ఆ సంసారము ఎంతబాగావుంటుందో వేరే చెప్పనక్కరలేదు.

భర్త (రాకపోయిన) తాగుబోతుయొ మండలముతా రోగియో భార్య అనుమానపడుట మొదలుపెట్టిందా ఆ సంసారములో హాహాలము పుట్టుతుంది. తల్లి కొడుకులమధ్య ఈ నమృతములేకపోతే, నిత్యము పొట్టుటలే నీదహతాయు.

తల్లి (కాకపోయినా) అమ్మలగా విద్యును అమ్మ కుండనో, యీ మూలముగా అడవిల్లలకు సామృత్య కట్టి పెడుతుండనో, అనుమానపడడ మారంభిస్తే, పుట్టి కనకనలక, అంతాపాంతూ లేదు. కొడుకు (పెట్టక పోయినా) కొడలు పుట్టింటివారికి సామృత్య కట్టిపెడు కున్నాడని, తల్లి అనుమానపడినా పెట్టికే నీధమగు తుంది.

గురుశిష్యులమధ్య ఈనమృతముండాలి. గురువునందును, శాస్త్రమునందును, నమృతమే లేకపోతే, శిష్యుడికేమి చదువు అబ్బుతుంది. గురువునకేమియు తెలియదనియు, ఆ శాస్త్రమంతా అనత్యమనియు, తోస్తే చదువేమి సాగుతుంది. శిష్యుడికేమి ఉపయోగిస్తుంది. శిష్యుడికేమియు రాదనీ, పిట్టిమొదనీ, గురువు ప్రార్థించిస్తే పాపమేమిసాగదు. మూడుపూటలతోనే గౌంధము పూర్తి అగుతుంది.

ఇంతవరకు పరస్పరనమృతమునుగూర్చి తెలుసుకొన్నాము ఇక అత్యనమృతమునుగూర్చి తెలుసుకొందాము. దీనినే అత్యధికానమనీమూడా అనవచ్చును. ఇది లేకపోతే

చాలాబాధలు వస్తాయి. ఇది లేనిదే దైవందివశేవికమే, జరుగదు. ఎప్పుటికప్పుడు వేరు కాకుటనే వుండును. అడుగుడుగున కంకలు వచ్చుచునే వుండును. పరిశుభి చేసి యెందుకు చేస్తినా యని, పస్తాయియందుకే ఉండును. ఈరకమువారి మనస్సులోపుట్టి తత్తపృథులకు అజ్ఞాననలక, అంతాపాంతూ ఉండదు. లోపాలను యెందుటయే, పృథానముగా పెట్టుకుంటారు, గాని వస్తువులొని గణమును మాత్రము గృహించలేరు.

దీనినే అత్యధికానమనీ మూడా అన్నాము. ఏ విషయ మైనా తమకు తెలిసినంతవరకు తీసుకుని విచారించి నిర్ణయమునకు రాకలను నమృతముండాలి. తా నా విషయమే విచారించలేకపోతే ఫలానా మనిషి ఆలోచించి నదియైన నిర్ణయమును చెప్పుగలడను నమృత ముండాలి. తాను విచారించనూలేక, పొరుగువారి యందు నమృతములేకపోతే, ఆ వ్యాపారమే పాస గదు. అత్యనమృతము చాలా గొప్పది. కాబట్టి చిత్త బుద్ధి శుభించే వా అన్నాడు పెద్దలు.

మా వైద్యసాధనమునకుమార్గముగా చెప్పేదేమంటే, తల్లి అయినానరో, నోడైనా నచే, వ్యాధినినా నరె, నమృతము పుట్టినవిడ్డఅయినానరో, మియరను మిడకకృత్యము నందును నమృతములేనిదే, ముఖ్యుల నమృతమే వాయి, వైద్యప్రక్రియలను మొదలు పెట్టక. పి. ముట్టాల మాత్రగా పోయిరండి.

ఈ నమృతముండటచేతనూ, అందు కి నమూనముగా చేయుటచేతనూ అందరు అశకు వరులగు బ్రతుకు పారవేసినా బ్రతికిన ప్రత్యక్షముగా జరిగిన ఒకరొక కదను చెప్పుతాను, 1933 సంవత్సరము మార్చిలో జరి గింది కథ.

వీరికి గుంటూరుజిల్లా రెవెన్యూతాలూకా. 28 సంవత్సర ముల వయసు వుంటుంది. పేరు: బు. స. రెవెన్యూయి కమిషనరుగా తోటలో పడిపోయినాడు. దారిని పోయేవారు యింటికి వచ్చి చెప్పగా, తండ్రిపోయి యెట్లాగేలేనో కొడుకును యింటికి చేర్చాడు. వచ్చిన తరువాత వాళ్ళు, వీళ్ళు, పోగొన్నారు. తలకొక విధ ముగా తలపోచారు, చేతబడి అనుకున్నారు. పాదు తొగ్గిక్కాడు అన్నాడు. యెంతకి తోచినట్లుగా వాళ్ళు చెప్పారు.

ఈ రోగికి మొదటిమట్టి ప్రకృతివైద్యములో ఆభిమానముంది. రాగానే ఈ వైద్యప్రక్రియలన్నీ చేశారు. ఆ కష్టము కాస్త తగ్గినప్పటికీ మళ్ళీ వస్తున్నే వున్నది. స్వేచ్ఛలేకుండా పోయింది.

రెండురోజులు గడిచినాయి. మట్టాలోని గాధరా యెక్కడై పోయింది. బావమనులకు మందువైద్యములో నష్టకమున్నది. తెనాలి తీసుకపోయి ఘాటైన మందులు పోయిద్దామన్నారు. ఇతలోకి కాస్త తెలివి వచ్చింది. ఆయినా రోగిని కనుక్కొని చేయుట వుంచినగదా, అని రోగిని అడిగినారు.

బా. మ- ఏం ఎట్లావున్నది.

రోగి- (నోరు బిగుసుకుపోయింది)

బావ- బా ధెక్కడ

రో- (సంజ్ఞ) ఒక్కంతా.

బా- ఏం చెయ్యమంటావు?

రో- (సంజ్ఞ) ఏమిటి?

బావ- మందు మా లేమిటి?

రో- (సంజ్ఞ) ఎందుకు?

బా- జబ్బుచేసిగా.

రో- (హీనస్వరముతో) ... రో... ట్టి... న్నా... నం.

బా- చెనున్నాము. గువేమిలేదాయ్

రో- (హీనస్వరముతో) అయితే.

బా- తెనాలి తీసుకుపోయి మంచిప్పిద్దామని.

రో- (హీనస్వరముతో) నాకేనా?

బా- అవును.

రో- (సంజ్ఞ) నచ్చినానలే తినను.

బా- ఏమిటాపంతం.

రో- (సంజ్ఞ) అంతే!

బా- నలేలే నీయివ్వం.

తెలవారిది మళ్ళాకమ్ముడు వచ్చింది. మాటపోయింది. ఒక్కొక్కతా చలనలు కమ్మింది. తూర్పువేపు బయట వసారాలో భూశయనముచేశారు. అందరు, ఆళకు వదలుకున్నారు. కొట్టేమాడా కనపడలేమొనని దూరపు మట్టాలకు కలుగు పోయినాయి. యావజ్జీవము తాచుకీళ్ళనీ గదాయనీ, యంతకు రోగికి నష్టకమున్నదిగదా యని ప్రకృతివైద్యులు చికిత్స చేశారు.

సూర్యకిరణములను ఎర్రాకర్షణముగలదా అరగంట పగలదింప చేశారు. పూర్వరేందుగంటలకు అరగంట చొప్పున రెండుపర్యాయములు పగలదింపచేశారు. వేడి తగిలింది. ఆ వేడి నిలబడిపోయింది. స్పృశవచ్చింది. మళ్ళీకమ్ముకురాలేదు, కృష్ణచంద్రుడుమాదిరి రోగిగను తగ్గింది. ఆరోగ్యము చేశారంది. ముగ్గురుబిడ్డల తిండి అయ్యింది.

హింగు, ఆటలమ్మ, మసూచకము మొదలగు అంటు వ్యాధులు

డా॥ పువ్వాడ పేర్రాజుగారు

నె నుదహరింపబడిన అంటువ్యాధులన్నియు జ్వరముతోనే ప్రారంభమగును. జ్వరము నివారించదగిన వ్యాధిగాదనియు, అదిరోగపదార్థము శరీరమునందు గలదనియు, మండమానపోయి తరుణరూపమును దాల్చినట్లు తెలుపు వేగులవానివంటిదనియు యంతరకు తెలిపియుంటిని. జ్వరము కనబడినతోడనే యది యే కాగణమున కచ్చివదో తెలియదు. చుట్టుపట్ట పొంకులు మోని యున్నందున అట్టివ్యాధి రావచ్చునని యూహించెదముగాని వైద్యులకును ఆనంగతి తెలియదు. కుహినీ మహాశయుని ముఖవైఖరి శాస్త్రమువలన మాత్రము జ్వరము రాకముందే శరీర మవ్యవధార్థముచే నిండియున్నదనియు అది వైద్యాధులమాలమున బహిష్కరింపబడగలదనియు ముందే తెలియగలదు. జ్వరము వచ్చిన కొద్దిరోజులవరకు రోగికి కడుపులేకపోవుట, తలనోప్పి, ఒళ్ళునొప్పులు, విద్రలేమి, ముం... ముం... వికారములగుండును. మనరాజ్యమందు చాలభాగము యీవ్యాధులకు అమ్మనారు కారణమనియు, మందులు వాడరాదనియు, యే చికిత్సయు చేయకూడదనియు అంధాభిమానము వైద్యులందరూదనియు పిచ్చి నమ్మకము కలదు. మందులు వాడకపోవుట మంచిదేగాని, రోగి కక్కరలేకున్నను అవసరమిచ్చుట పారబాహు. ఇక్కడ అంటువ్యాధులగూర్చి కొంత చెప్పవలసియున్నది. అల్లోపతి వైద్యు లూహించినట్లు జీవి సిద్ధాంతమునబట్టి ప్రతివానికిని మసూచికపు నూక్కుకీవులు వ్యాపించి

రింపబడగలదనియు ముందే తెలియగలదు. జ్వరము వచ్చిన కొద్దిరోజులవరకు రోగికి కడుపులేకపోవుట, తలనోప్పి, ఒళ్ళునొప్పులు, విద్రలేమి, ముం... ముం... వికారములగుండును. మనరాజ్యమందు చాలభాగము యీవ్యాధులకు అమ్మనారు కారణమనియు, మందులు వాడరాదనియు, యే చికిత్సయు చేయకూడదనియు అంధాభిమానము వైద్యులందరూదనియు పిచ్చి నమ్మకము కలదు. మందులు వాడకపోవుట మంచిదేగాని, రోగి కక్కరలేకున్నను అవసరమిచ్చుట పారబాహు. ఇక్కడ అంటువ్యాధులగూర్చి కొంత చెప్పవలసియున్నది. అల్లోపతి వైద్యు లూహించినట్లు జీవి సిద్ధాంతమునబట్టి ప్రతివానికిని మసూచికపు నూక్కుకీవులు వ్యాపించి

మనూచికము తెచ్చుననొనుట పొరబాటు. నూత్యు
ప్రభువలన శరీరమును రోగపదార్థము వుట్టును.
గాని రోగపదార్థమును శరీరమందు నూత్యుజీవుల పృతే
శించినయెడల వృద్ధిపొందును. రోగపదార్థములే శరీర
మందలి చచ్చును. ఎట్లన కాలుచున్నవట్లు చెత్తవూద
పడిన, చెత్త అంటుకొనను. శుభ్రమైనవోటపడిన అది
పోవునుగాదా! అట్లే అన్యపదార్థము లేని శరీరమునం
దానూత్యుజీవులు పనిచేయుచు సరిగదా అనియే నశిం
చును. కావుననే ఒకేకటుంబములోని పిల్లలందఱును
మనూచికము రాదు. కొందరు దిగులుగలదు. పేద
కుటుంబములలో నొక మల్లుగుడిశయందు కీ, గీ గరు
పిల్లలన్న పుట్టు స్థలాభావముచే రోగిలోగలని ఒకకా
మంచమునదే అందరు పరుండినను ఒకరిద్దరును మనూ
చికము రాకపోవుట మనము చూచుచున్నాము. ఇది
అంటువ్యాధులగుట నిజము. వనసు ఇదిగాలి యొక్క
శీతోష్ణమార్పులవలననే వృద్ధిపొందును. శీతకాలాంత
లోను అంతవరకు నలగినందు గాని తెచ్చబడును.
ఉష్ణమువలన శరీరములందలి రోగపదార్థమునందు
మండమేర్పడును. కారణమేమన ఉష్ణమువలన శరీరము
లందు చెత్తవ్యయ వృద్ధియై ఆయుశములకు చురుకుగలిగి
శరీరమందలి అన్యపదార్థమును నెట్టిచేయుటకు బ్రయ
త్నించును. ఈ మండమే శరీరమున వ్యాపించుటలో
అడ్డుతగులుటచే ఒకపడిగలిగి వేడివుట్టును. ఈవేడియే
జ్వరము. ఒక్కొక్కటుంబమునందు గాని ఒక్కొక్క
ప్రాంతమునందుగాని వ్యాపించుటకు పాటులేమన
కారందగును ఒకేవిధమగు ఆచార, ఆహారవిచారములు
గలిగియుండుటయు, ఒకేస్థలమందుండుటయే! వీరంద
రకును శరీరములందు కొద్దియో గొప్పయో అన్యపదార్థ
ములు గలిగియుండుటచే గాలి మార్పును పొందిన
తెంటనే వారి శరీరము లందలి అన్యపదార్థము పొంగి
మండమేర్పడును. అందుచే నీ అంటువ్యాధులకు గురి
యగుచున్నారు. ఇందుకు శీతోష్ణమార్పులు గారణము.
దయామయుడగు పరాశ్రమధు మనయోరోగ్యమును
కాపాడుట కిట్టి మార్పు బ్రసాదించెనేగాని మనలను
నశింప జేయుటకు కాదు. శుభ్రరగతి వ్యాధులవలన
అన్యపదార్థ విమోచనము గలిగి పునరారోగ్యము గలు
గుట నిజమే యైనను వానివలనగలుగు బాధలు ఎక్కు
వక నుండుటయు, దుర్బల శరీరము వీని వాతడుకాక
లేక మృతిపొందుటయు జరుగుచుండుటచే భయపడ
వలసినవచ్చుచున్నది. దానికి పోలికారము చేయుట

గాను అల్పవృత్తి కాజ్ఞానము ఈమనూచిక విషమును ముందే శరీరములోనికి ఇంజక్షనుచేసి యీ యన్యపదార్థమును పొంగవలెడ ఆగుచుటకు పుయ్యత్నించుచు శరీరమును దుర్బలవంతముగ జేయుచున్నారు. గాని ఈపరిస్థితి చిరకాలముండదు. శరీరమునం దేమాత్రము శక్తియుండినను యీయన్యపదార్థమును గెంటిజేయు పుయ్యత్నించుచేగాని అది శరీరమునందుండుట కిష్టపడదు. అట్టి తరుణమున గాలిమార్పుచే నీవ్యాధి యొకచో ప్యాంథము కాగానే సమానస్థితిగతులగల ప్యాంథములందు వ్యాపించకమానను. అన్యపదార్థమును టీకాక విషము యెంత నొక్కిపట్టినను అది పూర్తిగ నణగక మిగిలినదానియందు ముడచేర్చుదును. వ్యాధి గలుగుచు టీకాకజేపినవారికి యీ వ్యాధివృద్ధిచేత పూర్తిగా అన్యపదార్థ విమోచనము జరుగక కొంత మిగిలియుండునుగానె మనూచికను పడినను వడకున్నను కాలిక వ్యాధితలకు గురియగుదురు. టీకాలు జేయువారు యీ వ్యాధితో అన్యపదార్థవిమోచనము జరుగుటచే ద్విగుణీకృత శక్తిచే కోలకొని పూర్ణారోగ్యగతులగుదురు. టీకాలవలన మనూచికను అరికట్టబడకపోయినను ప్రాథమ్యము రాదందురు. అది నిజమైనయెడల అన్యపదార్థ విమోచన గలుగకుండుటయు కాలికవ్యాధులకు లోనగుటయు జరుగగదా! టీకాలు జేయుటవలన మనదేశముందు మనూచికవ్యాధి తగ్గలేదునదిగదా కాలనిర్ణయము లేక సంవత్సరము పొడుగునను యీ వ్యాధులు కనుబడుచునే యున్నది. అందువలన మీ సాపుటకు ఇప్పుడుపయోగించు విషముకంటె హెచ్చు శక్తిగల విషము నుపయోగించవలసి యుండుట స్పష్టమగుచున్నది. ఇప్పటికే మనదేశము యీ వ్యాధి నేషను మున్నగు ఇంజక్షనుల మూలమున త్తులు, కున్ను, మున్నగు కాలిక వ్యాధులకు గురియైనగదా! ఇక వ్యాధి నేషను చేయకున్న నీవ్యాధుల రెక్కువై ప్రళయ మరణించెదరనుటయే! వ్యాధి నేషను మరణము నాపలేదు నని గదా రోగములనైనను అపవదా! బృతినివారిలో పెందరు కర్మాపులగుచున్నారు! వ్యాధి నేషను చేసినది మొదల రెందరు పబ్లిడిలు రోగపీడితులై తుదకు చనిపోవుచున్నారు! వ్యాధి నేషను చేయుటకైనను కైద్య కాన్త్రుతే తల నియమింపక పోవుటచే దుర్బలలై అసారోగ్యగతులైన పిల్లలకుగానె తల్లిదండ్రుల మొరల విషక వారికిగల చట్టాధికారముల నుపయోగించి బలవంతముగ టీకాలు జేయుటయే దీనికి కారణము

